

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/1601

av den 26 september 2017

om inrättande av Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), EFHU-garantin och EFHU-garantifonden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I unionens externa investeringsplan (EIP) anges att Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU) ska inrättas som EIP:s första pelare tillsammans med tekniskt stöd som dess andra pelare och förbättring av investeringsklimatet och det allmänna politiska klimatet i partnerländerna som dess tredje pelare.
- (2) EFHU syftar till att stödja investeringar, främst i Afrika och unionens grannskap, för att bidra till målen för hållbar utveckling i Förenta nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling (nedan kallad *Agenda 2030*), i synnerhet fattigdomsutrotning, och åtagandena inom ramen för den nyligen reviderade europeiska grannskapspolitiken. Genom att stödja sådana investeringar syftar EFHU till att åtgärda specifika socioekonomiska grundorsaker till migration, inklusive irreguljär migration, och till att bidra dels till en hållbar återintegrering av migranter som återvänder till sina ursprungsländer, dels till att stärka transit- och värdsamhällena. Som en del i EIP bör EFHU även bidra till genomförandet av klimatavtalet från Paris (*Parisavtalet*).
- (3) Investeringar inom ramen för EFHU bör komplettera och förstärka insatserna inom unionens migrationspolitik med tredjeländer, bland annat genomförandet av den nya partnerskapsramen med tredjeländer inom ramen för den europeiska migrationsagendan, när så är lämpligt.
- (4) EFHU bör vägledas av målen för unionens yttre åtgärder, som fastställs i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), och av målen för unionens politik på området för utvecklingssamarbete, som fastställs i artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). EFHU bör även göra det möjligt för investerare och privata företag, särskilt mikroföretag och små och medelstora företag, att bidra på ett mer effektivt sätt till en hållbar utveckling i partnerländerna i linje med unionens utvecklingspolitik och den europeiska grannskapspolitiken. EFHU bör maximera additionaliteten, söka åtgärda marknadsmisslyckanden och mindre gynnsamma investeringsförhållanden, leverera innovativa produkter och attrahera medel från den privata sektorn.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 juli 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 september 2017.

EFHU-insatser bör vara tydligt åtskilda från, och komplettera, annat stöd, inbegripet Europeiska investeringsbankens (EIB) insatser inom ramen för det externa utlåningsmandatet och dess initiativ för ekonomisk resiliens, samt investeringsanslaget, inrättat genom partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾ (AVS-EU-partnerskapsavtalet) (AVS-investeringsanslaget). EFHU-insatserna bör också komplettera andra berättigade finansiella institutioners befintliga verksamheter.

- (5) EFHU bör bidra till genomförandet av Agenda 2030, som fastslår att internationell migration är en flerdimensionell verklighet som har stor relevans för utvecklingen av ursprungs-, transit- och destinationsländer och som kräver samstämmiga och övergripande lösningar samtidigt som migranternas potential att bidra till inkluderande tillväxt och hållbar utveckling understryks. Investeringar som stöds av EFHU bör bidra till att åtgärda det migrationstryck som uppstår på grund av fattigdom, konflikter, instabilitet, underutveckling, ojämlikhet, människorättskränkningar, demografisk tillväxt och brist på arbetstillfällen och ekonomiska möjligheter samt på grund av klimatförändringar.
- (6) EFHU bör ligga i linje med unionens åtagande inom ramen för Addis Abeba-agendan om utvecklingsfinansiering och internationellt överenskomna principer för utvecklingseffektivitet, såsom dessa fastställdes vid det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan 2011 (nedan kallat *Busanpartnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete*) och bekräftades vid det andra högnivåmötet inom ramen för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete i Nairobi 2016.
- (7) EFHU:s syfte ligger i linje med den globala strategin för unionens utrikes- och säkerhetspolitik som för in utmaningar som migration och resiliens i unionens övergripande utrikespolitik och säkerställer att unionens externa politik är helt konsekvent med utvecklingspolitikens mål och säkerställer synergieffekter med unionens utvecklingspolitik och den europeiska grannskapspolitiken. Dess syfte ligger också i linje med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och internationell människorättslagstiftning, som säkerställer ett synsätt som bygger på mänskliga rättigheter samtidigt som tvångsflyttningar och irreguljär migration behandlas.
- (8) EFHU bör främja skapandet av anständiga arbetstillfällen, ekonomiska möjligheter och företagande samt grön och inkluderande tillväxt, med särskilt fokus på jämställdhet och kvinnors och ungdomars egenmakt, i linje med unionens Åtgärder för jämställdhet och kvinnors egenmakt: Förändra flickors och kvinnors liv genom EU:s yttre förbindelser 2016–2020, samtidigt som den förstärker rättsstaten, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och rättvis tillgång till och användning av naturresurser.
- (9) Den privata sektorns deltagande i unionens samarbete med partnerländer inom ramen för EFHU bör leda till en mätbar ytterligare utvecklingseffekt utan att snedvrیدا marknaden, och det bör vara kostnadseffektivt och baseras på ömsesidig ansvarsskyldighet och delade risker och kostnader. Sådant deltagande bör bygga på ett åtagande att följa internationellt överenskomna riktlinjer och principer, bl.a. principerna för ansvarsfulla investeringar, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) riktlinjer för multinationella företag.
- (10) För att uppfylla unionens politiska åtaganden vad gäller klimatåtgärder, förnybar energi och resurseffektivitet bör minst 28 % av finansieringen inom ramen för EFHU-garantin avsättas till investeringar som är relevanta för dessa sektorer.
- (11) Åtgärder inom ramen för denna förordning bör utformas så att de uppfyller de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd (ODA) som har fastställts av OECD:s biståndskommitté (OECD/DAC), med hänsyn tagen till de särskilda omständigheter som gäller för privatsektorutveckling, så att de återspeglar behoven i länder som identifierats som sviktande eller konfliktdrabbade, i de minst utvecklade länderna och i kraftigt skuldtyngda fattiga länder, och så att de ger lämpligt stöd till investeringar i det södra och det östra grannskapet.
- (12) När det gäller EIP:s andra pelare bör kommissionen öka sitt stöd för att hjälpa partnerländerna att dra till sig investeringar genom att bättre förbereda och marknadsföra projekt genom att utveckla fler finansiellt gångbara projekt och göra dem kända för den internationella investeringsvärlden. En webbplats för projekten i form av en allmänt tillgänglig och användarvänlig databas bör inrättas för att erbjuda relevant information om varje projekt.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

- (13) När det gäller EIP:s tredje pelare och unionens befintliga politiska förbindelser med partnerländerna bör kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) föra politiska dialoger som syftar till att utveckla rättsliga ramar, politiska åtgärder och institutioner som främjar ekonomisk stabilitet, hållbara investeringar och inkluderande tillväxt. Dessa politiska dialoger bör bl.a. avse kampen mot korruption, organiserad brottslighet och olagliga penningflöden, god samhällsstyrning, inkludering av lokala marknader, främjande av företagande och lokala affärsklimat, respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen samt jämställdhetsgenomsyrad politik.
- (14) EFHU bör bestå av regionala investeringsplattformar, vilka bör upprättas på grundval av de arbetsmetoder, förfaranden och strukturer som används för unionens befintliga externa instrument för blandfinansiering och vilka bör kombinera sina blandfinansieringsinsatser med EFHU-garantin. EFHU-garantin bör stödja finansierings- och investeringsinsatser i partnerländer i Afrika och det europeiska grannskapet.
- (15) Mot bakgrund av de slutsatser som revisionsrätten har dragit rörande användningen av blandfinansiering inom ramen för unionens yttre åtgärder är det mycket viktigt att blandfinansiering används när dess mervärde klart och tydligt kan beläggas.
- (16) En strategisk styrelse bör inrättas inom EFHU för att stödja kommissionen vid fastställandet av den strategiska vägledningen och de övergripande investeringsmålen samt för att säkerställa att investeringsfönstren får en lämplig och mångsidig geografisk och tematisk täckning. Den strategiska styrelsen bör stödja den övergripande samordningen, komplementariteten och samstämmigheten mellan de regionala investeringsplattformarna, mellan de tre pelarna i EIP och mellan EIP och unionens övriga ansträngningar i fråga om migration och genomförandet av Agenda 2030, samt med unionens relevanta externa finansieringsinstrument och förvaltningsfonder och med insatserna inom ramen för det externa utlåningsmandat som förvaltas av EIB, inbegripet EIB:s initiativ för ekonomisk resiliens och AVS-investeringsanslaget, utan att det påverkar EIB:s interna regler för styrning.
- (17) Den strategiska styrelsen bör bestå av företrädare för kommissionen och för den höga representanten, för alla medlemsstater och för EIB. Europaparlamentet bör ha observatörsstatus. Bidragsgivare, berättigade motparter, partnerländer, relevanta regionala organisationer och andra intressenter får när så är lämpligt tilldelas observatörsstatus. Den strategiska styrelsen bör anta sin egen arbetsordning. Arbetsordningen bör fastställa en ram för observatörers deltagande, med hänsyn till deras respektive status och roll.
- (18) Kommissionen och EIB bör ingå ett avtal som närmare anger villkoren för deras samarbete vid förvaltningen av EFHU-garantin och lägga fram detta avtal för den strategiska styrelsen.
- (19) Varje regional investeringsplattform bör ha en operativ styrelse som bör utnyttja erfarenheterna hos de operativa styrelserna för de befintliga instrumenten för blandfinansiering. De regionala operativa styrelserna bör stödja kommissionen vid genomförandet av denna förordning. De bör bistå kommissionen när det gäller att fastställa och övervaka regionala och sektoriella investeringsmål samt regionala, sektoriella och tematiska investeringsfönster, avge yttranden om blandfinansieringsinsatserna och diskutera användningen av EFHU-garantin i överensstämmelse med de investeringsfönster som ska fastställas.
- (20) Det bör säkerställas att Europaparlamentet och rådet tillhandahåller lämplig information om den strategiska inriktningen vad gäller användningen av EFHU-garantin genom att investeringsfönster fastställs.
- (21) EFHU bör fungera som en gemensam kontaktpunkt och i denna egenskap ta emot finansieringsförslag från finansiella institutioner och offentliga eller privata investerare och tillhandahålla en rad olika former av finansiell stöd till berättigade investeringar. EFHU-garantin bör stödjas av EFHU-garantifonden.
- (22) EFHU bör använda innovativa instrument för att stödja investeringar och främja den privata sektorns deltagande, särskilt vad gäller mikroföretag och små och medelstora företag. EFHU bör även tillåta europeiska investerare och privata företag, inklusive mikroföretag och små och medelstora företag, att delta på ett mer verkningsfullt sätt i ansträngningarna för att uppnå en hållbar utveckling i partnerländerna. Flaskhalsar och hinder för investeringar behöver åtgärdas i detta avseende.
- (23) EFHU-garantin bör prioritera att finansiera projekt som skapar många arbetstillfällen och där kostnads-nyttoförhållandet är sådant att investeringarna blir hållbarare. Vid stöd till insatser genom EFHU-garantin bör en ingående förhandsbedömning göras av miljömässiga, finansiella och sociala aspekter. EFHU-garantin bör inte användas för att ersätta statens ansvar för att tillhandahålla grundläggande offentliga tjänster.

- (24) Europeiska unionens delegationer i partnerländerna bör ta med information om EFHU:s finansieringsmöjligheter i sin information till det civila samhället och allmänheten, och bidra till att de tre pelarna i EIP är inbördes samstämmiga.
- (25) EFHU-garantin bör beviljas till berättigade motparter för finansierings- och investeringsinsatser eller garantiinstrument för en inledande investeringsperiod fram till och med den 31 december 2020.
- (26) För att skapa flexibilitet, öka intresset från den privata sektorns sida och maximera verkan av investeringarna bör det föreskrivas ett undantag från reglerna avseende metoderna för genomförandet av unionsbudgeten i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ som innebär att berättigade motparter som är privaträttsliga organ också kan vara organ som inte anförtrots uppgifter inom ramen för ett offentligt-privat partnerskap eller organ som omfattas av privaträtten i ett partnerland.
- (27) Kommissionen bör ingå EFHU-garantiavtal med de berättigade motparterna där de särskilda bestämmelser som gäller för beviljandet av EFHU-garantin fastställs. Dessa garantiavtal bör utgöra den rättsliga grunden för en lämplig riskdelning, varigenom de berättigade motparterna ges incitament att tillhandahålla finansiering, samt innehålla bestämmelser om mekanismerna och förfarandena vid eventuella anspråk på EFHU-garantin.
- (28) Unionen bör tillgängliggöra en garanti om 1 500 000 000 EUR för inrättandet av EFHU-garantin. Medlemsstaterna och andra bidragsgivare bör uppmanas att ge ytterligare stöd till EFHU-garantifonden i form av kontantbidrag när det rör sig om medlemsstaterna och andra bidragsgivare, eller garantier när det rör sig om medlemsstaterna, för att öka likviditetsbufferten och därmed möjliggöra en ökning av EFHU-garantins totala volym. Medlemsstaterna, offentliga finansiella institutioner och andra bidragsgivare bör uppmanas att tillhandahålla ytterligare finansiering till EFHU-garantifonden på villkor som bör fastställas i ett avtal som ingås mellan kommissionen, på unionens vägnar, och bidragsgivaren i fråga.
- (29) EFHU-garantifonden bör inrättas i form av en likviditetsbuffert att använda vid anspråk på EFHU-garantin. Unionen bör tillgängliggöra 750 000 000 EUR för att en nivå som på ett korrekt sätt speglar unionens finansiella åtaganden i förhållande till EFHU-garantin ska uppnås.
- (30) I syfte att göra EFHU-garantin mer verkningfull med hänsyn till behoven i de berörda regionerna bör medlemsstaterna och länderna i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) ha möjlighet att ge bidrag i form av garantier eller kontantbidrag.
- (31) Eftersom medel från Europeiska utvecklingsfonden (EUF) ska användas för EFHU-garantifonden bör minst 400 000 000 EUR av EFHU-garantin anslås till investeringar i de partnerländer som är berättigade till stöd enligt elfte EUF ⁽²⁾ under EFHU-garantins hela genomförandeperiod. EFHU-garantin bör bli tillgänglig först när ett bidrag på 400 000 000 EUR från elfte EUF till EFHU-garantifonden har bekräftats.
- (32) Eftersom medel från det europeiska grannskapsinstrumentet, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽³⁾, ska användas för EFHU-garantifonden bör minst 100 000 000 EUR av EFHU-garantin anslås till investeringar i partnerländerna i det östra och det södra grannskapet under EFHU-garantins hela genomförandeperiod.
- (33) Kommissionen bör årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om de finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av EFHU-garantin i syfte att säkerställa full ansvarsskyldighet gentemot unionsmedborgarna och granskning och kontroll från Europaparlamentets och rådets sida. Rapporten bör offentliggöras för att ge relevanta intressenter, inbegripet det civila samhället, möjlighet att lämna synpunkter. Kommissionen bör också årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om förvaltningen av EFHU-garantifonden så att ansvarsskyldighet och öppenhet säkerställs. Kommissionen bör även informera AVS-EU-ministerrådet och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen om användningen av medel från EUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Internt avtal mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS-EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig (EUT L 210, 6.8.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument (EUT L 77, 15.3.2014, s. 27).

- (34) För att säkerställa övervakningen av och ansvarsskyldigheten för EFHU och EIP bör det vara möjligt för Europaparlamentet eller rådet att anordna utfrågningar som en del av en dialog med kommissionen, den höga representanten, EIB och andra berättigade finansiella institutioner samt den privata sektorn och civilsamhällets organisationer.
- (35) I syfte att ta tillvara erfarenheter och ytterligare utveckla EFHU bör kommissionen och externa utvärderare utvärdera hur EFHU fungerar och hur EFHU-garantifonden används; dessa aspekter bör även vara föremål för en årlig samrådsprocess med relevanta intressenter, inklusive civilsamhällets organisationer. Det bör göras en oberoende utvärdering av tillämpningen av denna förordning för att bedöma om den genomförs i överensstämmelse med den rättsliga grunden och om denna förordning är tillämplig och praktiskt genomförbar när det gäller uppfyllandet av dess mål.
- (36) I syfte att skydda unionens ekonomiska intressen, för att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption, penningtvätt eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med sådana finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning, har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) rätt att göra utredningar i enlighet med rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ och (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽³⁾.
- (37) Finansierings- och investeringsinsatser som stöds av EFHU bör följa unionens policy för icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och uppdateringar av denna, såsom den fastställts i relevanta unionsrättsakter och slutsatser från rådet, särskilt i rådets slutsatser av den 8 november 2016, och bilagan till slutsatserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), EFHU-garantin och EFHU-garantifonden.
2. Med tanke på punkt 1 i denna artikel ges kommissionen genom denna förordning behörighet att på unionens vägnar ingå EFHU-garantiavtal med berättigade motparter enligt artikel 11.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *regionala investeringsplattformar*: instrument för blandfinansiering i linje med artikel 4.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 ⁽⁴⁾ och med artikel 40 i rådets förordning (EU) 2015/323 ⁽⁵⁾ för bidrag från elfte EUF i kombination med beviljande av den EFHU-garanti som avses i artikel 7,
2. *investeringsfönster*: ett bestämt område som kan komma i fråga för stöd från EFHU-garantin till investeringsportföljer i vissa specifika regioner, länder eller sektorer, och som genomförs via de regionala investeringsplattformarna,
3. *bidragsgivare*: en medlemsstat, en internationell finansiell institution eller en offentlig institution i en medlemsstat, ett offentligt organ eller andra enheter som bidrar genom kontantbidrag eller garantier till EFHU-garantifonden,

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (EUT L 77, 15.3.2014, s. 95).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EU) 2015/323 av den 2 mars 2015 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUT L 58, 3.3.2015, s. 17).

4. *partnerland*: ett land som undertecknat AVS–EU-partnerskapsavtalet, ett land som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 232/2014 eller ett land som kan omfattas av geografiskt samarbete enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 ⁽¹⁾,
5. *additionalitet*: den princip som säkerställer att stödet inom ramen för EFHU-garantin bidrar till hållbar utveckling genom insatser som inte hade kunnat genomföras utan EFHU-garantin eller som leder till positiva resultat som inte hade kunnat uppnås i samma omfattning utan stöd från EFHU. Med additionalitet avses också att finansiering attraheras från den privata sektorn och att marknadsmisslyckanden eller mindre gynnsamma investeringsförhållanden åtgärdas samt att en investerings kvalitet, hållbarhet, verkan eller omfattning förbättras. Principen säkerställer också att EFHU-garantiinsatser inte ersätter stöd från en medlemsstat, privat finansiering eller annan unionsfinansiering eller internationell finansiering och undviker att tränga ut andra offentliga eller privata investeringar. Projekt som stöds av EFHU-garantin har i normalfallet en högre riskprofil än den investeringsportfölj som de berättigade motparterna stöder enligt sin normala investeringspolicy utan EFHU-garantin.

KAPITEL II

EUROPEISKA FONDEN FÖR HÅLLBAR UTVECKLING

Artikel 3

Mål

1. Målet för EFHU som ett integrerat finansiellt paket som tillhandahåller finansieringskapacitet i form av bidrag, garantier och andra finansieringsinstrument till berättigade motparter, ska vara att stödja investeringar och förbättrad tillgång till finansiering, framför allt i Afrika och i det europeiska grannskapet, i syfte att främja hållbar och inkluderande ekonomisk och social utveckling och understödja partnerländer socioekonomiska resiliens, när så är lämpligt även inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken och den nya partnerskapsramen med tredjeländer enligt den europeiska migrationsagendan, med särskilt fokus på hållbar och inkluderande tillväxt, på skapande av anständiga arbetstillfällen, på jämställdhet och kvinnors och ungdomars egenmakt och på socioekonomiska sektorer och mikroföretag och små och medelstora företag, och att samtidigt maximera additionaliteten, leverera innovativa produkter och attrahera medel från den privata sektorn.
2. EFHU ska vägledas av målen för unionens yttre åtgärder, som fastställs i artikel 21 i EU-fördraget, och för unionens politik på området för utvecklingssamarbete, som fastställs i artikel 208 i EUF-fördraget, samt av internationellt överenskomna principer för utvecklingseffektivitet. EFHU ska bidra till målen i Agenda 2030 för hållbar utveckling, i synnerhet fattigdomsutrotning, och, när detta är lämpligt, till genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken, för att därigenom åtgärda migrationens specifika socioekonomiska grundorsaker och främja hållbar återintegrering av migranter som återvänder till sina ursprungsländer och stärka transit- och värdssamhällen.
3. EFHU ska bidra till genomförandet av Parisavtalet genom att också inrikta sig på investeringar i sektorer som främjar begränsning av och anpassning till klimatförändringar.
4. EFHU ska vara förenlig med de mål som fastställs i de externa finansieringsinstrument som inrättats genom förordningarna (EU) nr 232/2014, (EU) nr 233/2014 och (EU) 2015/323 samt med prioriteringarna i nationella eller regionala program och strategidokument, där sådana finns att tillgå.

Artikel 4

EFHU:s struktur

1. EFHU ska bestå av regionala investeringsplattformar vilka är upprättade på grundval av de arbetsmetoder, förfaranden och strukturer som används för unionens befintliga externa instrument för blandfinansiering, och vilka ska kombinera sina blandfinansieringsinsatser med EFHU-garantiinsatser.
2. Kommissionen ska säkerställa förvaltningen av EFHU. Kommissionen ska ha ett nära samarbete med EIB, med stöd av andra berättigade motparter, vad gäller den operativa förvaltningen av EFHU-garantin. I detta syfte ska en teknisk arbetsgrupp för EFHU-garantin inrättas.

Artikel 5

EFHU:s strategiska styrelse

1. Kommissionen ska få råd av en strategisk styrelse vid förvaltningen av EFHU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 (EUT L 77, 15.3.2014, s. 44).

2. Den strategiska styrelsen ska ge kommissionen råd när det gäller den strategiska inriktningen och prioriteringarna för investeringarna inom ramen för EFHU-garantin och bidra till att anpassa dem till de vägledande principerna och målen för unionens yttre åtgärder och utvecklingspolitik och den europeiska grannskapspolitiken, samt till målet för EFHU enligt artikel 3. Den ska även ge stöd till kommissionen vid fastställandet av de övergripande investeringsmålen när det gäller användningen av EFHU-garantin och övervaka att investeringsfönstren får en lämplig och mångsidig geografisk och tematisk täckning, samtidigt som den ska fästa särskild uppmärksamhet vid sådana länder som identifierats som sviktande eller konfliktdrabbade, de minst utvecklade länderna och kraftigt skuldyngda fattiga länder.
3. Den strategiska styrelsen ska även stödja den övergripande samordningen, komplementariteten och samstämmigheten mellan de regionala investeringsplattformarna, mellan de tre pelarna i EIP och mellan EIP och unionens övriga ansträngningar i fråga om migration och genomförandet av Agenda 2030, samt med unionens relevanta externa finansieringsinstrument och förvaltningsfonder och med insatserna inom ramen för det externa utlåningsmandat som förvaltas av EIB, inbegripet EIB:s initiativ för ekonomisk resiliens och AVS-investeringsanslaget, utan att det påverkar EIB:s interna regler för styrning.
4. Den strategiska styrelsen ska bestå av företrädare för kommissionen och för den höga representanten, för alla medlemsstater och för EIB. Europaparlamentet ska ha observatörsstatus. Bidragsgivare, berättigade motparter, partnerländer, relevanta regionala organisationer och andra intressenter får när så är lämpligt tilldelas observatörsstatus. Den strategiska styrelsen ska rådfrågas innan en ny observatör inkluderas. Kommissionen och den höga representanten ska gemensamt svara för ordförandeskapet i den strategiska styrelsen.
5. Den strategiska styrelsen ska sammanträda minst två gånger per år och ska om möjligt anta yttranden genom konsensus. Ytterligare sammanträden kan när som helst sammankallas av ordföranden eller på begäran av en tredjedel av ledamöterna. När konsensus inte kan uppnås, ska rösträtterna tillämpas på det sätt som överenskommit vid den strategiska styrelsens första möte och fastställts i arbetsordningen. Dessa rösträtter ska ta vederbörlig hänsyn till finansieringskällan. Arbetsordningen ska fastställa ramarna för observatörernas roll. Protokollen och dagordningarna för sammanträdena i den strategiska styrelsen ska offentliggöras efter det att de antagits.
6. Kommissionen ska varje år lämna en rapport till den strategiska styrelsen om framstegen med genomförandet av EFHU. Den strategiska styrelsen ska regelbundet anordna samråd med relevanta intressenter om EFHU:s strategiska inriktning och genomförande.
7. Den strategiska styrelsen ska, så snart som möjligt under EFHU:s genomförandeperiod, anta och offentliggöra riktlinjer som fastställer hur överensstämmelsen mellan EFHU-insatser och de mål och kriterier för stödberättigande som fastställs i artikel 9 ska säkerställas.
8. Den strategiska styrelsen ska i sin strategiska vägledning ta vederbörlig hänsyn till relevanta resolutioner från Europaparlamentet och relevanta beslut och slutsatser från rådet.

Artikel 6

Regionala operativa styrelser

Varje regional investeringsplattform ska ha en operativ styrelse. Regionala operativa styrelser ska bistå kommissionen vid genomförandet när det gäller att fastställa regionala och sektoriella investeringsmål samt regionala, sektoriella och tematiska investeringsfönster, och ska avge yttranden om blandfinansieringsinsatser och om användningen av EFHU-garantin.

KAPITEL III

EFHU-GARANTIN OCH EFHU-GARANTIFONDEN

Artikel 7

EFHU-garantin

1. Efter noggrann utvärdering av ett projekts bärkraft ska unionen till den berättigade motparten utfärda en oåterkalllig och ovillkorlig garanti som ska infrias på anfordran för de finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning.
2. EFHU-garantin ska stödja finansierings- och investeringsinsatser i partnerländer i Afrika och det europeiska grannskapet.
3. EFHU-garantin ska beviljas som en garanti som ska infrias på anfordran för de instrument som anges i artikel 10 och i enlighet med de kriterier för stödberättigande som fastställs i artikel 9.

Artikel 8

Villkor för användning av EFHU-garantin

1. Beviljande av EFHU-garantin förutsätter att det ingåtts ett EFHU-garantiavtal mellan kommissionen, på unionens vägnar, och den berättigade motparten.

2. Den investeringsperiod under vilken EFHU-garantiavtal med de berättigade motparterna för stöd till finansierings- och investeringsinsatser kan ingås löper fram till och med den 31 december 2020.

3. Den maximala period under vilken berättigade motparter får ingå avtal med partner från den privata sektorn som bidrar med samfinansiering, finansiella intermediärer eller slutliga stödmottagare ska vara fyra år efter ingåendet av det relevanta EFHU-garantiavtalet.

Artikel 9

Kriterier för stödberättigande för användning av EFHU-garantin

1. De finansierings- och investeringsinsatser som berättigar till stöd genom EFHU-garantin i enlighet med EFHU:s mål enligt artikel 3 ska vara förenliga och samordnade med unionens politik, särskilt unionens utvecklingspolitik och den europeiska grannskapspolitiken, samt med partnerländernas strategier och politik. Sådana insatser ska beakta andra former av unionsstöd och internationellt stöd för att säkerställa komplementaritet med andra initiativ och ska stödja följande mål:

- a) Att bidra till en ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar utveckling och till genomförandet av Agenda 2030 och, när detta är lämpligt, den europeiska grannskapspolitiken, med särskilt fokus på fattigdomsutrotning, skapande av anständiga arbetstillfällen, ekonomiska möjligheter, färdigheter och företagande, varvid särskilt jämställdhet och kvinnors och ungdomars egenmakt ska understödjas, samtidigt som rättsstaten, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter upprätthålls och förstärks.
- b) Att bidra till genomförandet av unionens migrationspolitik, i lämpliga fall inbegripet den nya partnerskapsramen med tredjeländer inom den europeiska migrationsagendan.
- c) Att genom främjande av hållbar utveckling bidra till att åtgärda specifika grundorsaker till migration, inbegripet irreguljär migration, samt att främja transit- och vårdssamhällellens resiliens, och att bidra till en hållbar återintegrering av migranter som återvänder till sina ursprungsländer, med vederbörlig hänsyn till förstärkningen av rättsstaten, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter.
- d) Att förstärka socioekonomiska sektorer och områden samt därtill knuten offentlig och privat infrastruktur, inbegripet förnybar och hållbar energi, vattenförvaltning och avfallshantering, transporter, informations- och kommunikationsteknik samt miljö, hållbar användning av naturresurser, hållbart jordbruk och blå tillväxt, social infrastruktur, hälsa och mänskligt kapital, i syfte att förbättra de socioekonomiska förhållandena.
- e) Att tillhandahålla finansiering och stöd för utvecklingen i den privata och den kooperativa sektorn, med särskilt fokus på lokala företag och mikroföretag och små och medelstora företag, samtidigt som marknadsmisslyckanden åtgärdas, marknadsnedvridningen begränsas och europeiska företags bidrag till målen för EFHU främjas.
- f) Att åtgärda flaskhalsar för privata investeringar genom att tillhandahålla finansiella instrument som får utställas i det berörda partnerlandets lokala valuta, inbegripet första-förlustgarantier för portföljer, garantier till projekt i den privata sektorn, som till exempel lånegarantier till små och medelstora företag, och garantier för specifika risker vid infrastrukturprojekt och annat riskkapital.
- g) Att stimulera till finansiering i den privata sektorn, med särskilt fokus på mikroföretag samt små och medelstora företag, genom att åtgärda flaskhalsar och hinder för investeringar.
- h) Att bidra till klimatåtgärder, miljöskydd och miljöförvaltning, och därigenom skapa klimatrelaterade sidovinster, varvid minst 28 % av finansieringen anslås till investeringar som bidrar till klimatåtgärder, förnybar energi och resurseffektivitet.

2. EFHU-garantin ska stödja finansierings- och investeringsinsatser som söker åtgärda marknadsmisslyckanden eller mindre gynnsamma investeringsförhållanden och som

- a) ger additionalitet,
- b) säkerställer komplementaritet med andra initiativ, varvid EFHU-garantiinsatser hålls klart åtskilda, särskilt från insatserna inom ramen för det externa utlåningsmandat som förvaltas av EIB,
- c) säkerställer samordning av intressen genom att åstadkomma en lämplig riskdelning med den ifrågavarande berättigade motparten och andra eventuella partner,
- d) är ekonomiskt och finansiellt bärkraftiga, med vederbörligt beaktande av eventuellt stöd från och samfinansiering av privata och offentliga partner till projektet, samtidigt som den operativa miljön och kapaciteten beaktas i sådana länder som identifierats som sviktande eller konfliktdrabbade länder, de minst utvecklade länderna och kraftigt skuldtyngda fattiga länder, som kan få förmånligare villkor,

- e) är tekniskt genomförbara och hållbara ur miljömässig och social synvinkel,
 - f) där så är möjligt maximerar mobiliseringen av kapital från den privata sektorn,
 - g) respekterar de principer för utvecklingseffektivitet som formulerades inom ramen för Busanpartnerskapet för effektivt utvecklingsamarbete och bekräftades i Nairobi 2016, inklusive ägarskap, anpassning, fokus på resultat, öppenhet och ömsesidig ansvarsskyldighet, samt målet om avbindning av bistånd,
 - h) är utformade så att de uppfyller de kriterier för ODA som har fastställts av OECD/DAC, med hänsyn tagen till de särskilda omständigheter som gäller för privatsektorutveckling, och
 - i) genomförs med full respekt för internationellt överenskomna riktlinjer, principer och konventioner, inklusive principerna för ansvarsfulla investeringar, FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations principer för ansvarsfulla investeringar i jordbruket och livsmedelssystem, ILO:s konventioner och internationell människorättslagstiftning.
3. Finansiering- och investeringsinsatser får i enskilda fall kombinera finansiering från olika unionsinstrument i den utsträckning som krävs för att de investeringsprojekt som stöds av EFHU ska bli framgångsrika och under förutsättning att detta inte leder till minskad finansiering av andra utvecklingsmål.

4. Kommissionen ska, med vederbörligt beaktande av råden från den strategiska styrelsen, efter samråd med de operativa styrelserna och efter att ha informerat Europaparlamentet och rådet, fastställa investeringsfönster för specifika regioner, specifika partnerländer eller bådadera, för specifika sektorer, eller för specifika projekt, specifika kategorier av slutgiltiga stödmottagare eller bådadera, som ska finansieras med sådana instrument som avses i artikel 10 och omfattas av EFHU-garantin upp till ett fastställt belopp. Den information som kommissionen lämnar till Europaparlamentet och rådet ska ange hur investeringsfönstren är anpassade till kraven i artikel 3 och den här artikeln och deras detaljerade finansieringsprioriteringar. EIB bör tillhandahålla ett skriftligt yttrande om bankrelaterade frågor som ska åtfölja varje förslag om investeringsfönster. Alla ansökningar om finansiellt stöd inom investeringsfönster ska lämnas till kommissionen.

Valet av investeringsfönster ska vederbörligen motiveras genom en analys av marknadsmisslyckandena eller de mindre gynnsamma investeringsförhållandena. Denna analys ska genomföras av kommissionen i samarbete med potentiellt berättigade motparter och intressenter.

Inom den afrikanska investeringsplattformen ska en betydande del av EFHU-garantin gå till sviktande och konfliktdrabbade länder, kustlösa länder och de minst utvecklade länderna.

5. Kommissionen ska bedöma de insatser som stöds av EFHU-garantin mot bakgrund av de kriterier för stödberättigande som fastställs i punkterna 1 och 2, om möjligt på grundval av berättigade motparters befintliga system för resultatmätning. Kommissionen ska offentliggöra resultatet av sin bedömning för varje investeringsfönster på årsbasis.

Artikel 10

Instrument som kan omfattas av EFHU-garantin

1. EFHU-garantin ska användas för att täcka riskerna för följande instrument:
 - a) Lån, inklusive lån i lokal valuta.
 - b) Garantier.
 - c) Motgarantier.
 - d) Kapitalmarknadsinstrument.
 - e) Alla andra former av finansierings- eller kreditförstärkningsinstrument, försäkrings- och aktie- eller hybridkapital.
2. Berättigade motparter får tillhandahålla de instrument som anges i punkt 1 inom ett investeringsfönster eller ett enskilt projekt som förvaltas av en berättigad motpart. De får tillhandahållas till förmån för partnerländer, inbegripet sviktande eller konfliktdrabbade länder eller länder som står inför utmaningar i samband med återuppbyggnad och återhämtning efter konflikter, till förmån för dessa partnerländers institutioner, inbegripet deras statligt och privat ägda lokala banker och finansiella institutioner, samt till förmån för enheter i den privata sektorn i dessa partnerländer. I sviktande eller konfliktdrabbade länder samt andra länder, när så är motiverat, kan stöd beviljas till investeringar i den offentliga sektorn som har relevanta effekter på privatsektorutvecklingen.

Artikel 11

Berättigade motparter och urval av dem

1. Följande är berättigade motparter med avseende på EFHU-garantin:
 - a) EIB och Europeiska investeringsfonden.
 - b) Offentligrättsliga organ.
 - c) Internationella organisationer och deras underordnade organ.
 - d) Privaträttsliga organ som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter, i den utsträckning som dessa lämnar tillräckliga ekonomiska garantier.
 - e) Organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier, genom undantag från artikel 58.1 c vii) i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
 - f) Organ som omfattas av privaträtten i ett partnerland och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier, genom undantag från artikel 58.1 c vii) i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

2. Berättigade motparter ska följa de regler och villkor som föreskrivs i artikel 60 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Vad gäller organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat eller ett partnerland ska företrädare ges till de organ som offentliggör information som rör kriterier i fråga om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

EFHU-garantin ska när så är möjligt genomföras under ledning av en europeisk berättigad motpart i linje med de kriterier som fastställs i denna förordning. Kommissionen ska säkerställa en ändamålsenlig, effektiv och rättvis användning av tillgängliga medel mellan berättigade motparter och samtidigt främja samarbetet mellan dem.

Kommissionen ska säkerställa en rättvis behandling av alla berättigade motparter och säkerställa att intressekonflikter undviks under EFHU:s hela genomförandeperiod. För att säkerställa komplementaritet får kommissionen begära alla relevanta upplysningar från berättigade motparter om deras insatser utanför EFHU.

3. Kommissionen ska välja ut de berättigade motparterna i enlighet med artikel 61 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
4. Europaparlamentet och rådet kan bjuda in berättigade motparter för att diskutera finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning.

Artikel 12

EFHU-garantins täckning och villkor

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får EFHU-garantin inte vid något tillfälle överstiga 1 500 000 000 EUR.
2. Medlemsstater och Eftaländer får lämna bidrag till EFHU-garantifonden i form av garantier eller kontantbidrag. Andra bidragsgivare får lämna bidrag i form av kontantbidrag, med förbehåll för den strategiska styrelsens yttrande och kommissionens godkännande.

Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta Europaparlamentet och rådet om de bidrag som bekräftats.

Den del av EFHU-garantin som överstiger det belopp som anges i punkt 1 ska beviljas på unionens vägnar.

De sammanlagda nettobetalningarna från unionens allmänna budget inom ramen för EFHU-garantin får inte överstiga 1 500 000 000 EUR. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska betalningar för garantianspråk, när så är nödvändigt, göras av de bidragande medlemsstaterna eller andra bidragsgivare på likställighetsbasis (*pari passu*) med unionen.

Det ska ingås ett bidragsavtal mellan kommissionen, på unionens vägnar, och bidragsgivaren, som bland annat ska innehålla bestämmelser om betalningsvillkoren.

3. EFHU-garantin blir tillgänglig först när det bekräftats att det betalats in ett kontantbidrag på 400 000 000 EUR från elfte EUF till unionens allmänna budget.
4. Medlemsstaternas bidrag i form av garantier får användas för att betala garantianspråk först när finansieringen från unionens allmänna budget, ökad med eventuella andra kontantbidrag, har använts till att betala garantianspråk.

På begäran av medlemsstaterna i den strategiska styrelsen får deras bidrag öronmärkas för inledande av projekt i specifika regioner, länder, sektorer eller befintliga investeringsfönster.

Alla bidrag får användas för att täcka garantianspråk, oavsett om de öronmärkts eller ej.

5. Under EFHU-garantins hela genomförandeperiod ska minst 400 000 000 EUR av EFHU-garantin anslås till investeringar i de partnerländer som är berättigade till stöd enligt elfte EUF, i linje med målen i AVS-EU-partnerskapsavtalet.

6. Minst 100 000 000 EUR av EFHU-garantin ska anslås till investeringar i partnerländerna i det östra och det södra grannskapet i enlighet med förordning (EU) nr 232/2014.

Artikel 13

Genomförande av EFHU-garantiavtal

1. Kommissionen ska på unionens vägnar ingå EFHU-garantiavtal med de berättigade motparter som valts ut i enlighet med artikel 11 och punkt 4 i den här artikeln om beviljande av EFHU-garantin, vilken ska vara en ovillkorlig och oåterkallelig garanti som ska infrias på anfordran, till förmån för den utvalda berättigade motparten.

2. För varje investeringsfönster ska det ingås ett eller flera EFHU-garantiavtal mellan kommissionen och den eller de utvalda berättigade motparterna. För att tillgodose särskilda behov kan EFHU-garantin beviljas för enskilda finansierings- eller investeringsinsatser. Avtal får ingås med ett konsortium bestående av två eller flera berättigade motparter.

Alla EFHU-garantiavtal ska på begäran göras tillgängliga för Europaparlamentet och rådet, varvid hänsyn ska tas till skyddet av konfidentiell och kommersiellt känslig information.

3. EFHU-garantiavtalen ska särskilt innehålla bestämmelser om följande:

- a) Närmare regler för tillhandahållandet av EFHU-garantin, inbegripet dess täckningsarrangemang och dess fastställda täckning av portföljer och projekt med särskilda typer av instrument, samt en riskanalys av projekt och projektportföljer, inbegripet på sektoriell, regional och nationell nivå.
- b) Målen och syftet med denna förordning, en behovsbedömning och ett angivande av de förväntade resultaten, med beaktande av främjandet av företagens sociala ansvar och ansvarsfullt företagande, särskilt genom iakttagande av de internationellt överenskomna riktlinjer, principer och rättsliga instrument som avses i artikel 9.2 i.
- c) Ersättningen för garantin, som ska avspegla risknivån, och möjligheten att delvis subventionera ersättningen för att möjliggöra förmånligare villkor i vederbörligen motiverade fall, särskilt i de länder som avses i artikel 9.2 d.
- d) Villkor för användning av EFHU-garantin, inbegripet betalningsvillkor, såsom särskilda tidsramar, räntor som ska betalas på utestående belopp, utgifter och indrivningskostnader samt eventuellt nödvändiga likviditetsarrangemang.
- e) Förfaranden avseende fordringar, som inbegriper men inte är begränsade till utlösande händelser och karenstider samt förfaranden för indrivning av fordringar.
- f) Övervaknings-, rapporterings- och utvärderingsskyldigheterna enligt artiklarna 16 och 17.
- g) Tydliga och tillgängliga klagomålsförfaranden för tredje parter som skulle kunna påverkas av genomförandet av projekt som stöds av EFHU-garantin.

4. När kommissionen ingår EFHU-garantiavtal med berättigade motparter ska den ta vederbörlig hänsyn till följande:

- a) Den strategiska och de regionala operativa styrelsernas råd och vägledning i enlighet med artiklarna 5 och 6.
- b) Målen med investeringsfönstret.
- c) Den berättigade motpartens erfarenhet och operativa och finansiella kapacitet samt riskhanteringsförmåga.
- d) Hur mycket egna medel och samfinansiering från den privata sektorn den berättigade motparten är beredd att mobilisera till investeringsfönstret.

5. Den berättigade motparten ska godkänna finansierings- och investeringsinsatser i enlighet med sina egna regler och förfaranden och i överensstämmelse med villkoren i EFHU-garantiavtalet.

6. EFHU-garantin kan täcka följande:
- Vad gäller skuldinstrument, kapitalbeloppet och all ränta och alla belopp som ska betalas till den utvalda berättigade motparten, men som den inte har mottagit i överensstämmelse med villkoren för finansieringsinsatserna efter ett fallissemang.
 - Vad gäller kapitalinvesteringar, de investerade beloppen och de därmed sammanhängande finansieringskostnaderna.
 - Vad gäller andra finansierings- och investeringsinsatser som avses i artikel 9.2, de belopp som använts och de därmed sammanhängande finansieringskostnaderna.
 - Alla relevanta kostnader och indrivningskostnader i samband med ett fallissemang, såvida dessa inte dragits av från de återvunna beloppen.
7. EFHU-garantiavtalen ska fastställa närmare bestämmelser om täckning, krav, stödberättigande, berättigade motparter och förfaranden.

Artikel 14

EFHU-garantifonden

- EFHU-garantifonden utgör en likviditetsbuffert som ska användas för att betala berättigade motparter vid anspråk på EFHU-garantin i enlighet med det relevanta EFHU-garantiavtalet.
- EFHU-garantifonden ska tillföras medel genom
 - bidrag från unionens allmänna budget och andra källor,
 - frivilliga bidrag från medlemsstaterna och andra bidragsgivare,
 - avkastning på EFHU-garantifondens investerade resurser,
 - återvunna belopp från fallerande gäldenärer i enlighet med de återvinningsbestämmelser som fastställs i EFHU-garantiavtal,
 - intäkter och andra betalningar som unionen mottagit i enlighet med EFHU-garantiavtal.
- Intäkter till EFHU-garantifonden i enlighet med punkt 2 c och e i denna artikel ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- EFHU-garantifondens medel enligt punkt 2 ska förvaltas direkt av kommissionen och investeras i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning och lämpliga tillsynskrav. Kommissionen ska senast den 30 juni 2019 till Europaparlamentet och rådet överlämna en oberoende extern utvärdering av för- och nackdelarna med att anförtro den ekonomiska förvaltningen av tillgångarna i garantifonden för åtgärder avseende tredje land, som upprättats genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾, och i EFHU till kommissionen, till EIB, eller till en kombination av båda, med beaktande av relevanta tekniska och institutionella kriterier som används vid jämförelse av kapitalförvaltningstjänster, inklusive teknisk infrastruktur, jämförelse av kostnader för tillhandahållna tjänster, institutionell struktur, rapportering, resultat, ansvarsskyldighet och sakkunskap hos varje institution och övriga kapitalförvaltningsuppdrag avseende unionens allmänna budget. Utvärderingen ska, om så är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
- EFHU-garantifonden ska tillföras medel så att en lämplig avsättningsnivå uppnås för att täcka EFHU-garantins totala åtaganden. Avsättningsnivån ska vara 50 % av EFHU-garantins totala åtaganden som omfattas av unionens allmänna budget.
- Efter en bedömning av om EFHU-garantifondens nivå är tillräcklig i enlighet med den rapport som föreskrivs i artikel 16.3 ska följande betalningar göras:
 - Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 8 i den här artikeln ska alla eventuella överskott betalas till unionens allmänna budget.
 - Alla eventuella påfyllningar av EFHU-garantifonden ska betalas i årliga delbetalningar under en period på högst tre år från och med år n+1.
- Från och med den 1 januari 2021 gäller att kommissionen ska, om medlen i garantifonden till följd av anspråk på EFHU-garantin sjunker till en nivå under 50 % av den avsättningsnivå som anges i punkt 5, lämna en rapport om
 - orsaken till bristen, med utförliga förklaringar, och

⁽¹⁾ Förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUT L 145, 10.6.2009, s. 10).

b) om det bedöms vara nödvändigt, vilka exceptionella åtgärder som kan krävas för att fylla på EFHU-garantifonden.

8. Efter det att ett anspråk gjorts på EFHU-garantin ska medel som tillförs EFHU-garantifonden i enlighet med punkt 2 c, d och e i denna artikel och som överstiger de medel som krävs för att nå upp till den avsättningsnivå som anges i punkt 5 i denna artikel, eller eventuella överskott enligt punkt 6 a i denna artikel, först användas inom gränserna för den maximala period som anges i artikel 8.3 för att återställa EFHU-garantin så att den når upp till sitt ursprungliga belopp.

Artikel 15

EFHU-garantifondens finansiering från unionens allmänna budget

Ett bidrag på 350 000 000 EUR ska tillhandahållas från unionens allmänna budget.

KAPITEL IV

RAPPORTERING, REDOVISNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 16

Rapportering och redovisning

1. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet översända en årsrapport om de finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av EFHU-garantin. Denna rapport ska offentliggöras. Följande ska ingå i rapporten:

- a) En bedömning av de resultat som bidrar till EFHU:s syfte och mål enligt artikel 3 respektive artikel 9.1 och 9.2.
- b) En bedömning av de pågående finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av EFHU-garantin på sektors-, lands- och regionnivå samt deras överensstämmelse med denna förordning, inbegripet riskmått och deras effekter på parternas finansiella och ekonomiska stabilitet.
- c) En bedömning, utgående från indikatorer i linje med artikel 9.5, av additionaliteten och mervärdet, mobiliseringen av resurser från den privata sektorn, de beräknade och faktiska utfallen samt resultaten och effekterna av de finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av EFHU-garantin på en aggregerad basis, inbegripet effekterna på skapandet av anständiga arbetstillfällen, fattigdomsutrotning samt det sätt på vilket grundorsakerna till migration, inbegripet irreguljär migration, hanteras; denna bedömning ska innehålla en jämförbarhetsanalys av de insatser som omfattas, som är evidensbaserad och som om möjligt bygger på könsuppdelade uppgifter.
- d) En bedömning av överensstämmelsen med villkoren rörande användningen av EFHU-garantin och av uppnåendet av centrala resultatindikatorer som fastställts för varje inlämnat förslag.
- e) En bedömning av de hävstångseffekter som skapats genom de insatser som omfattas av EFHU-garantin.
- f) Det finansiella belopp som överförs till stödmottagare och en bedömning av varje berättigad motparts finansierings- och investeringsinsatser på en aggregerad basis.
- g) En bedömning av additionaliteten och mervärdet av de berättigade motparternas finansierings- och investeringsinsatser och av den aggregerade risken i samband med dessa insatser.
- h) Närmare uppgifter om anspråk på EFHU-garantin, förluster, avkastning, indrivna belopp och andra mottagna betalningar liksom den övergripande riskexponeringen.
- i) De finansiella rapporterna, granskade av en oberoende extern revisor, avseende de berättigade motparternas finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning.
- j) En bedömning av synergieffekterna och komplementariteten mellan de insatser som omfattas av EFHU-garantin och EIP:s andra och tredje pelare, på grundval av relevanta befintliga rapporter, med särskild hänsyn till de framsteg som gjorts när det gäller god samhällsstyrning, inbegripet i samband med bekämpning av korruption och olagliga finansiella flöden, respekt för mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och jämförbarhetsgenomsyrad politik, liksom främjande av företagande, ett lokalt affärsklimat och lokala finansmarknader.

- k) En bedömning av huruvida EFHU-garantiinsatserna är förenliga med de internationellt överenskomna principerna för utvecklingseffektivitet.
- l) En bedömning av garantiersättningen och genomförandet av artikel 22.

2. För att kommissionen ska kunna uppfylla sina skyldigheter när det gäller redovisning, rapportering av de risker som täcks av EFHU-garantin och dess förvaltning av EFHU-garantifonden, ska de berättigade motparter med vilka det ingåtts ett EFHU-garantiavtal till kommissionen och revisionsrätten årligen överlämna de finansiella rapporterna, granskade av en oberoende extern revisor, avseende de finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning, vilka ska innehålla bland annat information om

- a) riskbedömningen avseende de berättigade motparternas finansierings- och investeringsinsatser, inbegripet information om unionsåtaganden värderade i enlighet med unionens redovisningsregler som fastställts av kommissionens räkenskapsförare på grundval av internationellt erkända redovisningsstandarder för den offentliga sektorn,
- b) unionens utestående finansiella förpliktelse till följd av den EFHU-garanti som ställts för de berättigade motparterna och deras finansierings- och investeringsinsatser, fördelad på enskilda insatser.

De berättigade motparterna ska på begäran förse kommissionen med all eventuell ytterligare information som den behöver för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

3. Senast den 31 mars varje år ska kommissionen, i samband med sin årsredovisning, till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten överlämna den nödvändiga informationen om EFHU-garantifondens ställning. Senast den 31 maj varje år ska kommissionen dessutom till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten överlämna en rapport om förvaltningen av EFHU-garantifonden under det föregående kalenderåret, inbegripet en bedömning av frågan huruvida avsättningen till och nivån på EFHU-garantifonden är lämplig och av behovet av påfyllning.

Rapporten som avses i första stycket ska innehålla en översikt över EFHU-garantifondens finansiella ställning vid utgången av det föregående kalenderåret, de finansiella flödena under föregående kalenderår och betydande transaktioner samt all relevant information om räkenskaperna. Rapporten ska också innehålla information om EFHU-garantifondens ekonomiska förvaltning och dess resultat och risker vid utgången av det föregående kalenderåret.

Artikel 17

Utvärdering och översyn

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2019 utvärdera hur EFHU har fungerat i inledningskedet, dess förvaltning och dess faktiska bidrag till denna förordnings syfte och mål. Kommissionen ska till Europaparlamentet och rådet överlämna sin utvärderingsrapport, vilken ska innehålla en oberoende extern utvärdering av tillämpningen av denna förordning, åtföljd av ett motiverat förslag till lämplig ändring av denna förordning, särskilt för att förlänga den inledande investeringsperiod som anges i artikel 8.2. Utvärderingsrapporten ska åtföljas av ett yttrande från revisionsrätten.
2. Senast den 31 december 2019 och därefter vart tredje år ska kommissionen utvärdera användningen av EFHU-garantifonden och hur den fungerar. Kommissionen ska överlämna sin utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet. Utvärderingsrapporten ska åtföljas av ett yttrande från revisionsrätten.

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 18

Öppenhet, kommunikation och offentliggörande av information

1. De berättigade motparterna ska, i enlighet med sin politik om öppenhet och unionens regler om dataskydd och om tillgång till handlingar och information, proaktivt och systematiskt på sina webbplatser offentliggöra information rörande alla finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av EFHU-garantin enligt denna förordning, särskilt rörande på vilket sätt dessa insatser bidrar till att målen med och kraven i denna förordning uppfylls. När det är möjligt ska sådan information delas upp på projektnivå. Denna information ska alltid ta hänsyn till skyddet av konfidentiell och kommersiellt känslig information.

2. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra information om finansierings- och investeringsinsatser och de viktigaste inslagen i samtliga EFHU-garantiavtal, inklusive information om de berättigade motparternas juridiska identitet, förväntade utvecklingsfördelar samt klagomålsförfaranden i enlighet med artikel 13.3 g, varvid hänsyn ska tas till skyddet av konfidentiell och kommersiellt känslig information.
3. De berättigade motparterna ska offentliggöra unionens stöd i all information som de offentliggör om finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av EFHU-garantin i enlighet med denna förordning.
4. Europeiska unionens delegationer ska i sin kommunikation till civilsamhället och allmänheten inkludera information om de finansieringsmöjligheter som erbjuds genom EFHU.

Artikel 19

Klagomåls- och tvistlösningsmekanism

Med tanke på eventuella klagomål från tredje parter i partnerländerna, inklusive samhällen och enskilda personer som påverkats av projekt som stöds av EFHU-garantin, ska kommissionen och Europeiska unionens delegationer på sina webbplatser offentliggöra direkta hänvisningar till de klagomålsmekanismer som tillhandhålls av de relevanta motparter som har slutit avtal med kommissionen. Kommissionen ska också se till att det är möjligt för den att direkt ta emot klagomål som rör berättigade motparternas behandling av klagomål. Kommissionen ska beakta denna information med hänsyn till framtida samarbete med dessa motparter.

Artikel 20

Revisionsrättens revision

1. Den externa revisionen av verksamhet som bedrivs i enlighet med denna förordning ska utföras av revisionsrätten i enlighet med artikel 287 i EUF-fördraget, och verksamheten blir därmed föremål för ansvarsfrihetsförfarandet i enlighet med artikel 319 i EUF-fördraget.
2. Vid tillämpning av punkt 1 i den här artikeln ska revisionsrätten, på egen begäran och i enlighet med artikel 287.3 i EUF-fördraget, beviljas tillgång till alla handlingar och all information den behöver för att kunna fullgöra sitt revisionsuppdrag.

Artikel 21

Bestämmelser om bedrägeribekämpning

1. Kommissionen eller de berättigade motparterna ska omedelbart underrätta Olaf om den eller de under något skede av förberedelserna, genomförandet eller avslutandet av sådana finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning har skäl att misstänka bedrägeri, korruption, penningtvätt eller annan olaglig verksamhet som kan påverka unionens ekonomiska intressen. Kommissionen eller de berättigade motparterna ska lämna Olaf all den information som krävs för att den ska kunna göra en fullständig och grundlig utredning.
2. Olaf får för att skydda unionens ekonomiska intressen, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i förordningarna (EU, Euratom) nr 883/2013, (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EG, Euratom) nr 2988/95, göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption, penningtvätt eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning. Olaf får översända information som den erhållit under sina utredningar till de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Om det finns bevis för sådan olaglig verksamhet ska de berättigade motparterna vidta indrivningsåtgärder med avseende på deras finansierings- och investeringsinsatser som omfattas av denna förordning och som berörs av den olagliga verksamheten, och de ska också tillhandahålla relevanta myndigheter all den information som krävs för utredning och eventuell lagföring.

Artikel 22

Utesluten verksamhet och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner

1. De berättigade motparterna ska inom ramen för sina finansierings- och investeringsinsatser efterleva tillämplig unionsrätt och överenskomna internationella standarder och unionsstandarder, och ska därför inte stödja projekt enligt denna förordning som bidrar till penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri, och skatteundandragande.

De berättigade motparterna ska inte heller inleda nya eller förnyade insatser med enheter som är registrerade eller etablerade i jurisdiktioner som förtecknas inom ramen för unionens relevanta policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, eller som har identifierats som högriskredjeländer enligt artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽¹⁾, eller som i praktiken inte efterlever unionens eller internationellt överenskomna skattstandarder för öppenhet och utbyte av information. De berättigade motparterna får göra undantag från denna princip endast om projektet genomförs fysiskt i någon av dessa jurisdiktioner, och inte visar några tecken på att insatsen i fråga omfattas av någon av de kategorier som förtecknas i första stycket i denna punkt.

När de berättigade motparterna ingår avtal med finansiella intermediärer ska de införliva kraven i denna artikel i de relevanta avtalen och kräva att de finansiella intermediärerna rapporterar om efterlevnaden av dem.

2. Den berättigade motparten ska inom ramen för sina finansierings- och investeringsinsatser tillämpa de principer och standarder som fastställts i unionsrätten vad gäller förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 ⁽²⁾ och direktiv (EU) 2015/849. De berättigade motparterna ska göra både direkt finansiering och finansiering via intermediärer enligt den här förordningen avhängig av att uppgifter om det verkliga huvudmannskapet lämnas i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 och offentliggöra rapportering per land i enlighet med kraven i artikel 89.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 september 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).